

Tak, ikke fordi han har indfriet et givet Løfte, for det betragter jeg som paa Forhaand givet, men fordi han saa hurtigt har indfriet dette Løfte.

Lovforslaget er udarbejdet paa Grundlag af Familieretskommissionens Betænkning, og det maa betegnes som et Skridt videre i Retning af Ligestilling mellem Mand og Kvinde i Ægteskabet og i det Forhold, der indtræder ved den ene Ægtefælles Død, ligesom der er gjort paaskønnelsesværdige Bestræbelser for i højere Grad end nu at værne den længstlevende, og da særlig Kvinden imod, at der ved Arvingers Indgriben kan tilføjes Hjemmet Skade. Disse Bestræbelser for at værne det af de to Ægtefæller ved fælles Arbejde skabte Hjem hilser jeg med særlig Tilfredshed. Der kan vel rejses Indvendinger mod nogle af Lovforslagets Enkeltheder, særlig paa Grund af, at Princippet om Mandens og Kvindens Ligestilling ikke er saa fuldt gennemført, idet der af Manden kan træffes testamentarisk Bestemmelse, der sætter den efterlevende Hustru under en vis Kontrol, en i og for sig maaske ikke helt tiltalende Bestemmelse. Jeg ved imidlertid, at den er indsat for at skabe et Værn for Kvinden, ikke for at trakassere hende, thi man hævder fra anden Side, at den gifte Kvinde mangler Erfaring i økonomiske Dispositioner, og at en saadan Støtte eller Værn vil være heldig for hende selv og det Hjem, hvorover hun ved Ægtefælless Død bliver eneraadende. Om dette Spørgsmaal er der stærkt delte Meninger, men jeg skal ikke i dette Øjeblik blande mig i Striden. Jeg har den Opfattelse, at det er meget ønskeligt at faa gennemført Bestemmelserne i Forslaget; det er en betydelig Forbedring af den gifte Kvindes Retsstilling paa dette Omraade, og da jeg ikke tror paa Muligheden af at naa længere frem selv ved en Forhandling i Fællesudvalg med det andet høje Ting, vil jeg tillade mig paa min Gruppes Vegne at anbefale at stemme for Forslaget, ganske som det foreligger.

Rytter: Vi fra vor Side modtager dette Lovforslag med Tilfredshed. Vi mener, at de Tanker, der er udtrykt i Lovforslaget, rammer den Opfattelse, som mange har om det naturlige Forhold mellem Ægtefæller med Hensyn til Arveret, saaledes at en Del af de Testamenter, der hidtil har været nødvendige for at opnaa en tilfredsstillende Ordning, kan undgaas for Fremtiden. Naar man læser Lovforslaget igen, og ikke er vant til at have med disse udviklede Forhold at gøre, er der mange

Spørgsmaal, som jeg kan tænke mig ganske naturligt vil komme frem, idet man spørger sig selv: Er dette eller hint nu rigtigt? Saadanne Ting som Forholdet med Hensyn til Særeje eller Forholdet til Fællesbørn og Særkuldsbørn er jo ret udviklede, og disse Forhold er forholdsvis lidt berørt i Lovforslaget ifølge Sagens Natur, idet de almindelige Regler supplerer de Regler, som staar i Lovforslaget. Paa samme Maade er Forholdet med Hensyn til Testamenter, og den Ret, man har til ved Testamente at give mere, end der staar i Lovforslaget, er ikke omtalt. Formaålet har været at fastsætte Ægtefælless lovbestemte Arv, og hvor vedkommende er Tvangsarving; om vedkommende kan faa yderligere Ret, er der ikke sagt noget om; det er overladt til den frie Dispositionsret og de Regler, vi i øvrigt har. Jeg kan derfor ikke se, at der er væsentlige Indvendinger at gøre mod Lovforslaget. Kun om een Paragraf kan der maaske være nogen Tvivl; det er § 2, idet der i den gøres en Forskel i Mandens og Hustruens Ret til som efterlevende Ægtefælle at sidde i uskiftet Bo. Det er et Spørgsmaal, som ganske naturligt frembyder sig, og jeg tror, det vil være godt at overveje dette ganske kort. Specielt hilser vi med Glæde, at vi faar et Retsinstitut, hvormed den efterlevende Ægtefælle, naar der ikke er Livsarvinger, kan faa Adgang til at sidde i uskiftet Bo eller i alt Fald opnaa en Ordning, der minder om det, der nu hedder uskiftet Bo, hvor der er Fællesbørn. Det har tidt faldet mange haardt, at naar en Ægtefælle dør i et barnløst Ægteskab, maaske forholdsvis hurtigt efter Brylluppet, saaledes at der ikke har været Tid til at oprette Testamente, eller man har opsat at oprette Testamente, fordi man ikke ventede, Døden vilde komme saa pludseligt, saa har den efterlevende Ægtefælle været nødt til at skifte med den andens Arvinger, maaske Arvinger, der kun er langt, langt ude beslægtet med den afdøde. Det synes at være uretfærdigt, og dette Forhold er i Lovforslaget ordnet paa en efter min Mening god Maade. Vi kan altsaa fra vor Side tilsige Forhandlingsvillighed med Hensyn til Lovforslaget, og trods det sene Tidspunkt, hvorpaa det er kommet herover fra Landstinget, haaber jeg, det skal lykkes at faa det gennemført i indeværende Samling.

Axel Møller: Det foreliggende Lovforslag er i Virkeligheden et for alle Familier i dette Land betydningsfuldt Lovforslag, som fortjener en grundig Overvejelse. Jeg kan slutte mig til de Ud-